

عنوان مقاله:

منشاء رنج و راه رهایی از دیدگاه بودا و ابوسعید ابوالخیر

محل انتشار:

مجله ادیان و عرفان، دوره 53، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

حسین صابری ورزنده - استادیار گروه ادیان و عرفان تطبیقی، پردیس فارابی، دانشگاه تهران.

زهره جهانی زنگبار - کارشناسی ارشد ادیان و عرفان، دانشگاه تهران، پردیس فارابی، قم، ایران

خلاصه مقاله:

رنج دریافتی درونی - عاطفی (در مقابل درونی - معرفتی / ارادی و جسمانی) است که همه اینای بشر به نوعی با آن آشنا هستند و آن را در زیست درونی خود تجربه می کنند. ازاین جهت، رهایی از آن یکی از مهم ترین مسائلی است که هر انسانی به آن نظر دارد. ابوسعید ابوالخیر به عنوان عارف مسلمان و بودا در کسوت بنیان گذار یک سنت دینی - معرفتی، در باب علت رنج و راه رهایی از این وضعیت نامطلوب سخنانی گفته اند. این نوشتار با روش توصیفی - تحلیلی، درصدد تبیین نگاه این دو متفکر برآمده است. به نظر می رسد که در مقایسه بین این آرا، هم بودا و هم ابوسعید، به نحوی مسئله رنج را با «ناآگاهی»، «خود» و «خواست» پیوند داده اند و «معرفت» و «اخلاق» را راهی برای رهایی از آن معرفی کرده اند. البته تفاوت های مهمی در تحلیل همین دو نکته به چشم می خورد که ناظر به فهم متفاوت آن ها از هستی، انسان و غایت اوست.

کلمات کلیدی:

ابوسعید، بودا، چهل، رنج، رهایی، نفس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1888981>

